

Manifest de la Nit de Sant Joan 2006

Bona nit.

L'any 1972, a Sant Josep, l'Institut d'Estudis Eivissencs va fer el primer manifest de la seua història, a la celebració de la segona festa de la Nit de Sant Joan. Esmentàvem els problemes que, aleshores, teníem a l'illa:

expansió urbanística
manca d'ordenació i desequilibri territorial
urbanització de zones rurals
manca d'ordre i responsabilitat cívica
atapeïment de cases a les vores de les carreteres
absència d'un model turístic sostenible
descontrol de la immigració, sense plans d'acollida
ni integració social i cultural
excessiu afany especulatiu
privatització de camins i espais públics
malvolença cap a la llengua pròpia i els nostres drets legítims i
problemes a l'ensenyament.

No eren simples senyals d'alarma encesos, ja que dos anys després, l'any 1974, al mateix poble i a la mateixa festa, manifestàvem exactament: "Si hem arribat a un estat crític de coses, és en gran part perquè no hem sabut actuar conjuntament amb prou energia per evitar-ho. El principal problema que tenim plantejat, i que es manifesta de moltes maneres diferents, és d'una importància màxima i decisiva: estan en perill Eivissa i Formentera, i estan en perill com a manera de ser i de viure. I no pensam que sigui exagerat afirmar que la situació és desesperada"

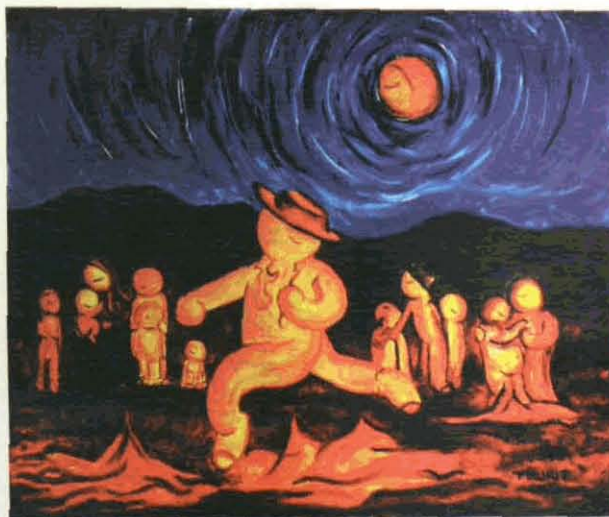
Han passat trenta-quatre anys del primer manifest. Ara, què creus que ha canviat, si feim balanç de la situació? Quins problemes podem seguir esmentant i amb quins qualificatius adjectivarem l'estat de coses a què hem arribat?

A aquesta festa d'avui hauríem de venir, com l'any 1972, "immersos del tot en gatzara i bon fesum", però, també consideram que "desaprofitàvem una ocasió excel·lent per comentar, amb franquesa i realisme, una trista relació de fets i circumstàncies que protagonitzam, activament o passivament, tots els eivissencs i eivissenques. I és que aquestos 34 anys han servit per resoldre les situacions plantejades? Vejam:

Ens queixàvem de la proliferació de cases als marges de les carreteres. Ara les tomben per fer autopistes. Demanàvem un model turístic definit. Ja el tenim: discoteques, pastilles, remor, trànsit insuportable, el "tot inclòs", la disbauxa sense fre ni control.

INSTITUT D'ESTUDIS EIVISSENCS

Festa de la Nit de Sant Joan



Es Cubells, 23 de juny de 2006

21-30 h. Ball pagès: actuació de la Colla de 's Cubells
22:00 h. Actuació musical d'El Port d'Ascut
23:00 h. Lectura de l'Acta del jurat i lliurament dels Premis de la Nit de Sant Joan 2006
23:15 h. Lectura del Manifest
24:00 h. Encesa del fogueró per la colla de dimonis *Es mals caputins*
24:30 h. Continuació de l'actuació musical



La urbanització de les zones rurals ja ha arribat a qualsevol racó del 'illa. Dels espais oberts hem passat als espais tancats.

S'han corregit la manca d'ordenació i el desequilibri territorial. D'això ja s'encarreguen un Pla Territorial Insular i unes lleis fetes a mida per urbanitzar qualsevol indret illenc.

Aquest PTI ha augmentat (encara més?) els afanys especulatius i la privatització d'espais públics, com pot ser la construcció de ports esportius.

L'ordre i la responsabilitat cívica d'alguns sectors segueixen barda avall.

L'explosió demogràfica, causada per l'augment i el descontrol d'una immigració que mai no s'atura, sense plans d'acollida ni d'integració, dibuixen un perfil social força complicat, en una Eivissa ja desvertebrada.

La malvolença cap a la nostra llengua i els nostres drets legítims no ha canviat. Més endavant en parlarem.

A la comparança amb els problemes manifestats l'any 1972, podríem afegir-hi un llarguíssim llistat que faria de mal pair aquest manifest. Amb tot, unes pinzellades: La destrucció impune del patrimoni arqueològic, sotmès i subordinat a l'avanç imparable del formigó i l'asfalt. La fractura social causada per obres caríssimes, desmesurades i faraòniques, i per actuacions policials amb sistemes ja caducs, que creïem feliçment superats.

La poca qualitat democràtica de les institucions.



La manca de pluralitat informativa, o esbiaixada, a determinats mitjans de comunicació.

L'absència d'una racional i raonable política integral de transport públic. Bé ho sabeu i ho patiu vosaltres, la gent des Cubells. Què esperen les institucions a dotar de mobilitat pública i sostenible els habitants de les parròquies i nuclis de població? Per quina raó fa tants anys que se us té marginats?

Els atemptats ecològics: plantes asfàltiques sense complir condicions ambientals, abocaments d'aigües residuals a llocs turístics.

La manca de disciplina legal i urbanística: recordau el cas Cretu, sa Caixota, el puig d'en Serra, tan a prop d'aquí. El sector immobiliari segueix tenint barra lliure.

Exorbitants inversions del Govern Balear i del Consell Insular d'Eivissa i Formentera en infraestructures viàries i compres de locals i hipòdroms econòmicament ruïnosa.

Nul·la participació ciutadana en tots els processos de planificació del territori, la seua ocupació i l'activitat turística que s'hi desenvolupa.

Tot i que la realitat de les diferents situacions plantejades és ben clara, volem fer esment en aquest manifest d'una situació ben preocupant que afecta la nostra llengua, màxima senya identitària. Aquests dies, al Parlament de les Illes Balears s'ha tractat sobre la reforma de l'Estatut d'Autonomia. Ens hem quedat perplexos quan s'ha publicat que un motiu de discordança i manca de consens entre els partits de l'oposició i el del govern ha set la llengua, la llengua pròpia, la llengua catalana que parlem a Eivissa i Formentera, s'ha-

via d'equiparar a la llengua castellana. El president de la nostra s'hi oposava fermament. Sembla que al final del redactat de l'articulat ni la definició del caràcter nacional de la nostra comunitat ni l'equiparació entre català i castellà figuraran en el nou estatut. L'estratègia de confrontació lingüística dissenyada pels dirigents del Partit Popular, fonamentada en el gonellisme (amb això de les modalitats insulars) i el capolament de la llengua catalana, de la qual se'n fa un rendible motiu de confrontació partidista, ha tengut un trist i miserable èxit.

Els que estimam la llengua pròpia i la consideram part mestra de la nostra personalitat hem de continuar endavant per exigir que es defensi com cal l'idioma propi del país que vivim. Ja sabem que hi haurà qui farà tot el possible per llevar importància social i docent al català, però no podran impedir la nostra lluita i esforç per dignificar-la.

Cada any la Comissió Executiva de l'IEE té el desig i la voluntat de fer un manifest breu i optimista. La realitat dels fets és tossuda. Mai no hauríem imaginat, malgrat els problemes que ja detectàvem l'any 1972, que a ca nostra arribaríem al grau de degradació que hem arribat. A Eivissa, malauradament, l'únic límit el posa la llei del mercat. Com fa 34 anys, podem repetir: "Encara que resulti estrany en un dia com avui, parlar de coses desagradables és necessari... No tendria sentit que, havent-hi uns problemes urgents i vitals sense resoldre, els eivissencs els passàssim per alt i ens dedicàssim, tan sols a divertir-nos".

Però sí, també ens hem de divertir. Per això hem sortit anit as Cubells. Que ningú no gosi privar-nos del ball pagès, de la música, dels dimonis que encendran el fogueró, de la calidesa de la gent, dels costums i la festa que mantindrem. El fet de ser aquí presents, amb vosaltres, ens dona motius per no caure únicament en el plany i el pessimisme. Les energies emergents, l'arreveixinament de la societat civil (amb mostres ben recents), la constància, la fidelitat a una terra, a una llengua i a una gent ens esperonen i ens animen i obliguen a continuar la tasca encetada fa molt de temps.

Molts anys a tots i a totes, especialment als Joans i Joanes. Gràcies a tots i bona festa! ■

